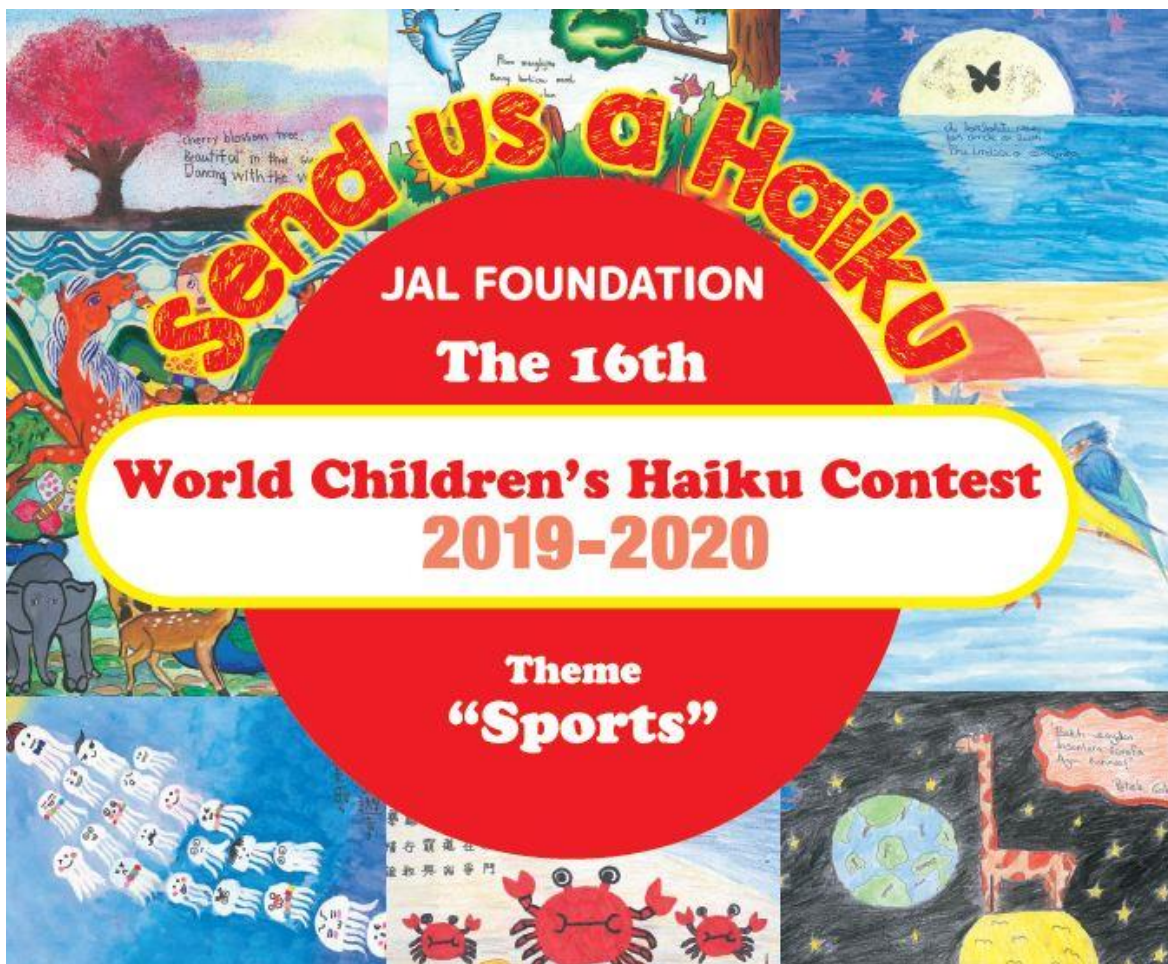

Wereld Kinderen Haikuwedstrijd 2020

Juryrapport

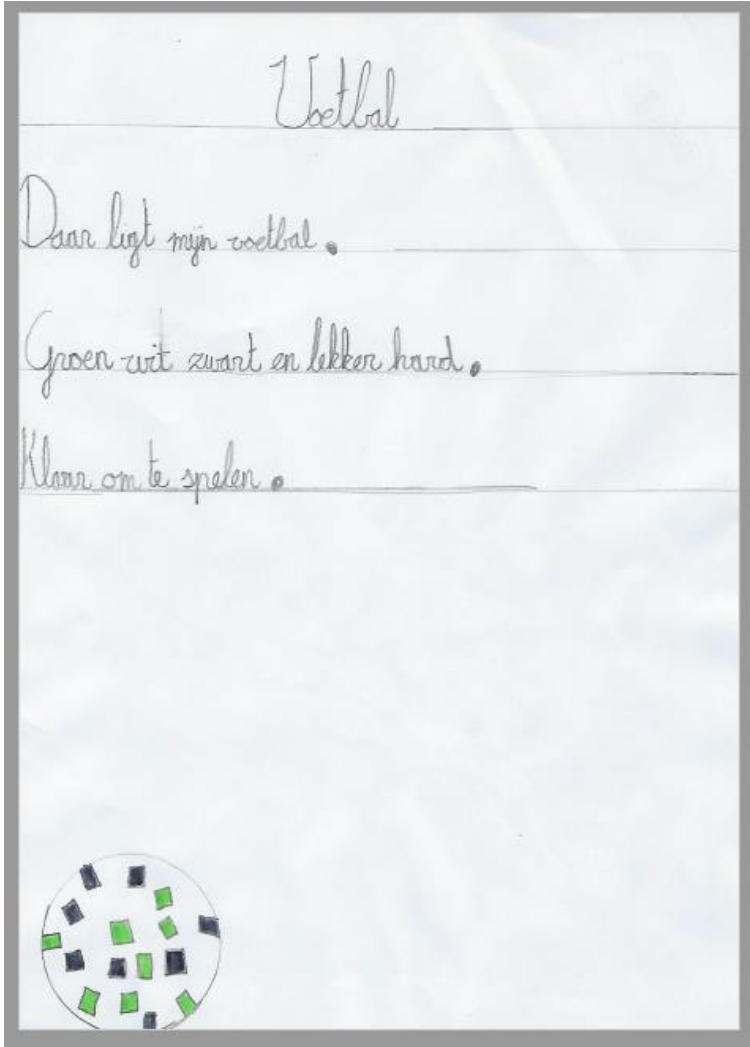

Inleiding

Het onderwerp van de Wereldkinderenhaikuwedstrijd 2020 was "Sport". Wie aan sport denkt, denkt onwillekeurig vaak meteen aan wedstrijden, aan verliezen en winnen, maar sport is nog zoveel meer. Het is (als het goed is) leuk om te doen, het is gezond, je leert veel over jezelf door met anderen te sporten, maar je kunt het natuurlijk ook helemaal in je eentje doen. Niet alle sportieve prestaties zijn verbonden aan wat wij normaal onder sporten verstaan. ook in het dagelijks leven moet je soms dingen doen waar een sportieve kant aan zit. De jury, bestaande uit auteur/dichter/illustrator Joke van Leeuwen, illustrator en prentenboekenmaker Annemarie van Haeringen, en eindredacteur van het haikutijdschrift Vuursteen, Marian Poyck, was verrast over hoe breed de opdracht bij de winnaars en degenen die de eervolle vermeldingen kregen werd ingevuld.

HOOFPRIJS:

Isa van der Sluis, 11 jaar

Daar ligt mijn voetbal.
Groen wit zwart en lekker hard.
Klaar om te spelen.

Uit de opmerkingen van de jury:

Leegte, bijna abstract. Stilte in het wit. Er is verwachting, maar je weet niet of die uitkomt. Lekker hard is de bal al wel. Terwijl de meeste kinderen die haiku's over voetbal maakten de voetballers centraal stelden, is het hier de bal, wat heel origineel blijkt.

Ode aan zijn/haar voetbal! Spanning, want wanneer gaat er gespeeld worden?

De tekening is minimalistisch uitgevoerd, 'less is more'.

Wat mij het eerste opvalt aan de haiku is het fijne ritme. Hij loopt als een trein. Inhoudelijk intrigeert hij me. Die bal die daar ligt, klaar om te spelen ... maar er wordt niet gespeeld. Zoals de tekening laat zien is het een nogal eenzame bal. Wat is er aan de hand? Heeft degene van wie de bal is geen zin om te spelen? Of zijn er geen vriendjes (m/v) beschikbaar om mee te spelen?

HOOFPRIJS

Philip Mol, 5 jaar

Hajime Begin
Zonnestralen op de mat
Kijk glinsterstof

Uit de opmerkingen van de jury:

Iets van verwachting. En een onverwachte aanpak. Een judomat, je verwacht een fikse zelfverdediging. Maar de mat is als een prachtig oplichtend tapijt. Het woord 'glinsterstof'. Er blijkt verwantschap met de betekenis van het woord judo: zachte weg.

Deze haiku roept een beeld op dat we allemaal kennen maar nog nooit zo verwoord hoorden...

Heimwee naar vroeger, stond ik nog maar eens zo in een gymzaal...

Hajime! Ofwel: de wedstrijd is begonnen. Maar de judoka is heel ergens anders mee bezig. Die heeft vooral aandacht voor hoe de zon het stof op de mat doet glinsteren. Pas maar op! Straks is je tegenstander je te snel af!

In de tekening valt het dubbele perspectief op: er wordt zowel rechtuit gekeken als van boven naar beneden. Het patroon van de judomatten geeft de tekening meteen ook iets abstracts. Een vrolijke mooi opgebouwde tekening.

EERVOLLE VERMELDING: Zoë Isabel van Pelt, 12 jaar

Dansen op een ster,
Harde wind en hete zon
In een bloemenveld

Uit de opmerkingen van de jury:

Een haiku met een zeer kleurrijke, rijke tekening. De tekst opgebouwd met alliteratie (harde/ hete) en binnenrijm (ster/veld).

Een balletdanseres die door de lucht zweeft, voor het oog het oppervlak van de ondergaande zon rakend. In alle opzichten prachtig uitgewerkt. Een aquarel waar de kleur vanaf spat met prachtige plant- en boomgroepen, de tekst sierlijk met dik en dun geschreven, versierd met plantenranken. Zeer verzorgd. De haiku heeft een fijn ritme, met afwisselend beklemtoonde en onbeklemtoonde lettergrepen, elke regel beginnend en eindigend met een klemtoon. Hij had misschien nog iets "spannender" gekund.

EERVOLLE VERMELDING: Marnix van Pelt, 10 jaar

ik klim in een boom
ik klim zo hoog als ik kan
ver boven de grond

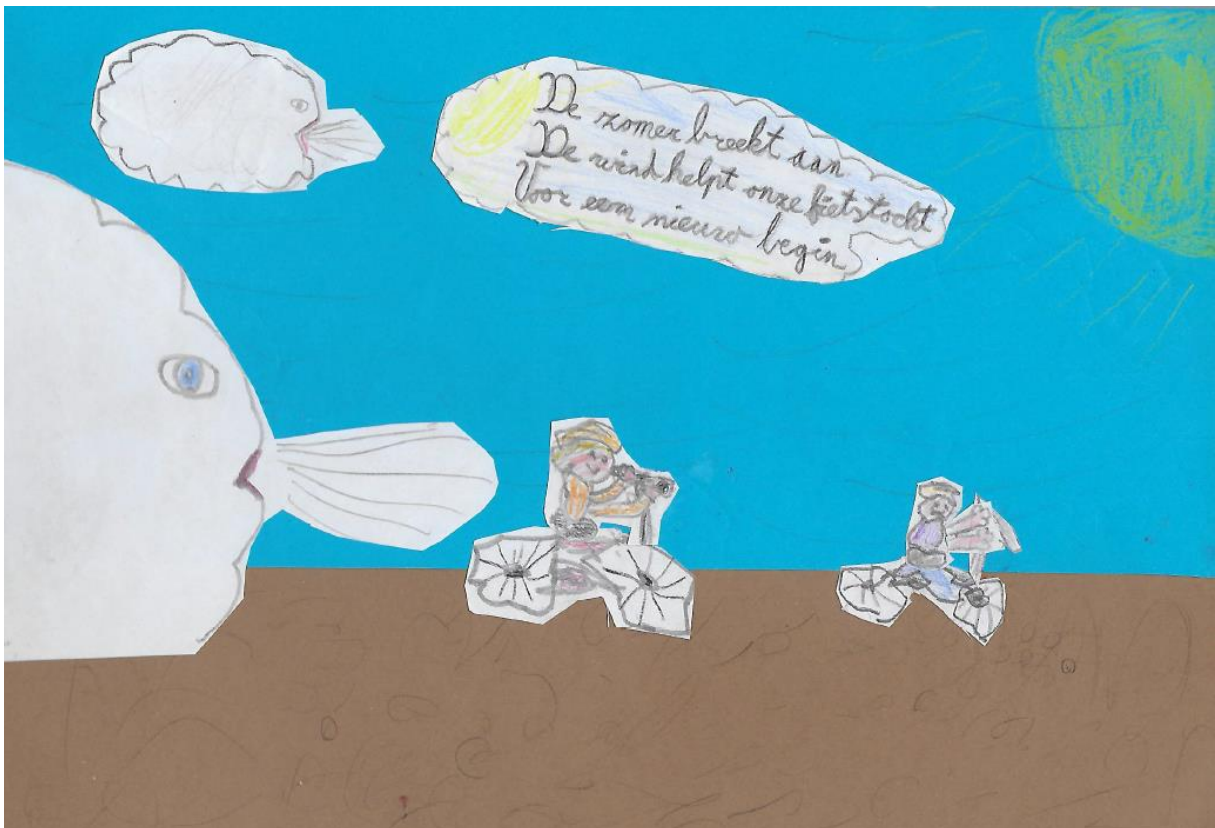
Uit de opmerkingen van de jury:

Een charmant geheel omdat de tekening de haiku op humoristische wijze aanvult.
Misschien onbedoeld maar met effect.

Dat dit een hoge boom is laten de referentieboomen ernaast wel zien! Hoewel boomklimmen geen officiële sport is, is het wel degelijk een sportieve prestatie als je helemaal tot bij de kokosnoten kunt komen.

EERVOLLE VERMELDING: Simeon Bilbija, 9 jaar

De zomer breekt aan
De wind helpt onze fietstocht
Voor een nieuw begin

Uit de opmerkingen van de jury:

Een originele en ook raadselachtige gedachte in deze haiku, een nieuw begin?

Een nieuw begin van de zomer? Prachtige tekening met een krachtige frisse wind.

Een strakblauwe lucht, en wind mee, uitgebeeld door zichtbaar lucht uitblazende wolken. Wat wil je nog meer als fietser? De haiku doet vermoeden dat er een moeilijke periode achter de rug is, en dat de fietstocht het begin van een betere periode inluidt. De hoekig uitgeknipte fietsen ogen zeer decoratief, en de scherpe horizon staat misschien ook wel een beetje voor een betere tijd in het verschiet?

EERVOLLE VERMELDING: Jurjan den Hollander, 11 jaar

Ja, daar stond hij dan
in het volle stadion
afscheid te nemen

Uit de opmerkingen van de jury:

'Ja, daar stond hij dan': helemaal de juiste formulering voor de tegenstelling tussen iets wat een overwinning lijkt en, verrassing, afscheid blijkt te zijn. Dat dubbele zit ook in de tekening: de armen en duimen omhoog, maar de mondhoeken niet.

Melancholieke haiku, afscheid nemen van de roem – de blik in de ogen van de man zegt alles.

EERVOLLE VERMELDING

Nathan Terpstra, 10 jaar

De steen glijdt zachtjes
en komt langzaam tot stilstand.
Waar zal hij stoppen?

Uit de opmerkingen van de jury:

IJscurling. Niet meteen de eerste sport waar je aan denkt, en daarom zo leuk dat Tessa haar haikutekening hieraan wijdde. Het vegen om de steen een zo lang mogelijke baan over het ijs te geven en mogelijk ook nog iets bij te sturen schijnt veel energie te kosten, het is dus een echte conditiesport, maar er komt ook veel techniek bij kijken. Het is bepaald niet alleen maar afwachten waar de steen stopt, je hebt er als team zeker nog invloed op. In de haiku komt de spanning over de afloop goed tot uitdrukking, en de tekening toont de beweging van de "gooier" (die overigens niet letterlijk gooit maar schuift) in koele ijskleuren. De vraag aan het einde maakt de spanning bij zowel spelers als publiek voelbaar.